

รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพ เสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ*

DEVELOPMENT MODEL OF NON-FORMAL PRIVATE SCHOOLS FOR BEAUTY PROFESSIONS AND COSMETOGY VOCATIONAL TO ENHANCE PERSONALITY

เพ็ญศรี โชติรัตน์¹, สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์² และ วิณัฐ สกุลหอม³

Pensri Chotirat¹, Suphaphon Tangdamnoensawat² and Venus Sakulhom³

¹⁻³บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

¹⁻³Graduate School Suan Dusit University, Thailand

Corresponding Author's Email: Khunpensri.c@gmail.com

วันที่รับบทความ : 22 มีนาคม 2568; วันแก้ไขบทความ 29 มีนาคม 2568; วันตอบรับบทความ : 31 มีนาคม 2568

Received 22 March 2025; Revised 29 March 2025; Accepted 31 March 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่คาดหวัง รูปแบบ และการประเมินรูปแบบของการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ ใช้วิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาจากเอกสาร งานวิจัย การสัมภาษณ์ และสอบถามผู้บริหารและครู ทำการวิเคราะห์ Priority Needs Index (PNI) ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบ โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบจากผู้บริหารสถานศึกษา สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันของบทบาทของโรงเรียน โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่คาดหวังของบทบาทของโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาค่า

Citation:

* เพ็ญศรี โชติรัตน์, สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์ และ วิณัฐ สกุลหอม. (2568). รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 3(2), 295-310.

Pensri Chotirat, Suphaphon Tangdamnoensawat and Venus Sakulhom. (2025). Development Model Of Non-Formal Private Schools For Beauty Professions And Cosmetogy Vocational To Enhance Personality.

Modern Academic Development and Promotion Journal, 3(2), 295-310.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

PNI_{modified} พบว่า ด้านการบริหารจัดการ มีค่า PNI_{modified} สูงที่สุด รองลงมาเป็นด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ตามลำดับ

2. รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ ประกอบด้วย 6 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 หลักการของรูปแบบ ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ส่วนที่ 3 เนื้อหาของรูปแบบ ส่วนที่ 4 วิธีดำเนินการของรูปแบบ ได้แก่ BEAUTY SCHOOL MODEL ส่วนที่ 5 การประเมินผลของรูปแบบ ส่วนที่ 6 เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ ผลการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบ มีความเหมาะสม

3. รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: โรงเรียนเอกชนนอกระบบ, วิชาชีพเสริมสวยและความงาม, การเสริมสร้างบุคลิกภาพ

Abstract

This research aimed to study the current status, expected status, model and evaluation of the model of the development of private schools outside the system in the beauty and cosmetic profession to enhance personality. The research methods were quantitative and qualitative, as follows: Step 1: Study from documents, research, interviews and inquiries of administrators and teachers. Priority Needs Index (PNI) analysis was performed. Step 2: Create a model by holding a seminar with experts and conducting content analysis. Step 3: Evaluate the model from school administrators. The statistics used were mean and standard deviation. The results showed that;

1. The current for role of school was at a high level, but expected conditions for role of school was at the highest level. When considering the PNI_{modified} values, it was found that the management aspect had the highest PNI_{modified} value, followed by the teaching management aspect and the promotion and development of students, respectively.

2. A model for development non-formal private schools for the beauty professions and cosmetology vocational category to enhance personality was 6 components as follows; Part 1 Principles of the model. Part 2 objectives of the Model. Part 3 contents of the model. Part 4 methods of the Model: BEAUTY SCHOOL MODEL. Part 5 evaluation of the model. Part 6 conditions for success of the

model. The results of the format review by experts found that the format and the format guide were appropriate.

3. A model for development non-formal private schools for the beauty professions and cosmetology vocational category to enhance personality was accuracy, suitability, feasibility at a high level, and usefulness was at the highest level.

Keywords: Private Non-Formal Schools, Beauty and Beauty professions, Enhance Personality

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งมีหน้าที่เป็นศูนย์ส่งเสริม สนับสนุนและทะเบียนกลางทางการศึกษาได้จัดทำระบบศูนย์กลางการบูรณาการข้อมูล ทะเบียนโรงเรียนและประวัติผู้เรียน ครู บุคลากรโรงเรียนเอกชน (Private Education Data Center : PEDC) ขึ้น เพื่อให้โรงเรียนรายงานกิจการโรงเรียน พร้อมทั้งประเมินคุณภาพ การศึกษาของตนเองให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบตาม ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการศึกษาโรงเรียนนอกระบบ พ.ศ. 2562 จึงกำหนดให้มีการติดตามเพื่อส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษาที่รวบรวมข้อมูลการจัด การศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ และการให้คำแนะนำการจัดการศึกษาตามระบบ ประกันคุณภาพการศึกษา รวมถึงรวบรวมปัญหาอุปสรรค ความต้องการในการสนับสนุน ส่งเสริมทั้งในด้านคุณภาพผู้เรียน การบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและ ประเมินผล ความต้องการในปัจจุบันเป็นการเชื่อมโยงและครอบคลุมในการนำข้อมูล สารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความเชื่อถือต่อ ผู้เรียนและสังคม (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2567)

กระบวนการสำคัญในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มีคุณภาพและจะรักษาไว้ซึ่ง คุณภาพโรงเรียนทุกประเภท ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนนอกระบบมีความชัดเจน ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานที่ 1 คุณภาพ ผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 คุณภาพการบริหารจัดการและมาตรฐานที่ 3 คุณภาพการจัดการเรียน การสอน ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาของโรงเรียนนอกระบบเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วง

วัย ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบแต่ละแห่งจะต้องคำนึงถึงคุณภาพการศึกษาเป็นสำคัญ โดยเฉพาะคุณภาพของผู้เรียน การประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็นหลักประกันว่า ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร เป็น ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีเจตคติที่ดีตามจุดประสงค์ของหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนและประชาชนมีความมั่นใจที่จะเลือกเรียนในโรงเรียนนอกระบบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

อย่างไรนั้นโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการแพทย์ของไทย โดยเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่สร้างรายได้มหาศาลให้กับประเทศ และได้รับการสนับสนุนจากนโยบายภาครัฐในการพัฒนาศักยภาพและขยายโอกาสทางธุรกิจทั้งในและต่างประเทศซึ่งโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ประเภทสถานเสริมความงามถือว่าการถ่ายทอดความรู้ด้านบริการด้านหนึ่งที่ยังคงมีความสำคัญและสามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ให้ความรู้ในเรื่องการทำผมสตรี-บุรุษ การต่อขนตา การทำเล็บ การแต่งหน้า สักคิ้ว เพื่อนำไปประกอบอาชีพและสร้างรายได้ให้กับตนเอง จากสภาพปัญหาในเรื่องของภาพลักษณ์ของผู้ให้บริการ ความเชื่อมั่นในตนเอง บุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสมในการให้บริการ (สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน), 2566)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่คาดหวังของการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ ที่นำไปสู่การสร้างรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่คาดหวังของการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ
2. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ
3. เพื่อประเมินรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างบุคลิกภาพ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ และองค์ประกอบการพัฒนาบุคลิกภาพ โดยนำไปสู่การสังเคราะห์สร้างเป็นกรอบการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างบุคลิกภาพ มีนักวิชาการด้านบุคลิกภาพได้ให้ความหมายไว้ เช่น อภิรตี ระวีโรจน์ (2562) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพ หมายถึง บุคลิกภาพที่มีการรวมลักษณะเด่นจากเขว่นะสติปัญญาเขว่นอารมณ์เขว่นการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคเขว่นะศีลธรรมและลักษณะส่วนบุคคลที่มีต้นกำเนิดมาจากพันธุกรรมไปจนถึงอิทธิพลที่บุคคลนั้นได้รับการอบรมเลี้ยงดูมีการเรียนรู้และเติบโตมาพร้อมกับศักยภาพในการจัดการกับชีวิตจนสามารถเข้าถึงคุณค่าสูงสุดที่มนุษย์เราต้องการนั่นก็คือการได้พบกับความหมายของชีวิตและความสมบูรณ์ของพัฒนาการชีวิตในทุก ๆ ด้าน ธัญญาภัทร์ เลิศจันทร์ทรงกูร (2563) ได้ให้ความหมายบุคลิกภาพ (Personality) คือ ลักษณะต่าง ๆ ของแต่ละบุคคลทั้งลักษณะภายนอกภายใน และปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้บุคคลนั้นมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น และความรู้สึกของผู้พบเห็น บุคลิกภาพ (Personality) มาจากภาษาลาตินว่า “Persona” ซึ่งหมายถึงหน้ากาก (Mask) ที่ตัวละครในสมัยกรีกและโรมันใช้สวมใส่เพื่อแสดงบุคลิกลักษณะแตกต่างกันไปตามที่ได้รับ

2. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ มีนักวิชาการด้านบุคลิกภาพได้กล่าวถึง เช่น ชัยวัฒน์ วิชัยวงศ์ และทิพย์รัตน์ แสงเรืองรอบ (2562) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยใหญ่ ๆ 2 ประการ คือ (1) องค์ประกอบทางพันธุกรรม เป็นลักษณะที่ถ่ายทอดมาจากพ่อแม่หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน เช่น ลักษณะรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ระบบประสาทและโลหิต (2) องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งทางธรรมชาติและทางสังคม วัฒนธรรม ประเพณี กฎระเบียบ การศึกษา ศาสนา การอบรมเลี้ยงดู เป็นต้น

3. แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเสริมสร้างบุคลิกภาพ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถจำแนกได้เป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) การพัฒนาบุคลิกภาพ คือ ศิลปะการแต่งกายการปฏิบัติตนด้านสุขอนามัย มารยาททั้งสังคม วัฒนธรรมระหว่างประเทศ บุคลิกภาพและกิจนิสัยที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงาน (กิจจา บานชื่น, 2559) (2) ความเชื่อมั่น คือ ความสามารถและทักษะของตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเองมีผลกระทบต่อการตัดสินใจ การ

กระทำ และความรู้สึกของบุคคลในชีวิตประจำวัน (3) ภาพลักษณ์ คือ การมองเห็นตนเองของบุคคลทั้งในด้านกายภาพและจิตใจ ภาพลักษณ์ตนเองมีผลกระทบต่อความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรมของบุคคลในชีวิตประจำวัน (พัชรารณณ์ เกษะประกร, 2558)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะชี้ให้เห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพของส่วนบุคคลหรือองค์กรที่มีปัจจัยและองค์ประกอบที่เอื้อกู่ให้เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพ ความเชื่อมั่น และภาพลักษณ์ เพื่อการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทสถานเสริมความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่คาดหวังของการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ

1. กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเอกสารแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ

2. นำข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร (Content Analysis) ใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 11 คน ได้แก่ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนนอกระบบ จำนวน 3 คน กลุ่มผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ประเภทวิชาชีพ ระดับปริญญาเอก จำนวน 3 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเสริมสวยและความงาม จำนวน 3 คน และกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะด้านส่งเสริมมาตรฐานการศึกษา จำนวน 2 คน

3. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาสรุปและดำเนินการสร้างแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือที่มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนห้าคนพิจารณาพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร และครูของโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงาม ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) โดยวิธีการของครอนบาค พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ

0.986 แล้วนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปเก็บกับข้อมูลกับผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียน เอกชนนอกระบบ ประเภทวิชาชีพเสริมความงาม ภาคตะวันออก ใน 8 จังหวัด จำนวน 25 แห่ง รวมทั้งสิ้นจำนวน 577 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดตัวอย่าง 234 คน และสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบมีสัดส่วนจำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา และครูในแต่ละโรงเรียน รวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุง และนำค่า PNI Modified สูงสุด 3 อันดับแรกในแต่ละด้านมาทำการมาสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อร่างเป็นรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ

1. ผู้วิจัยประมวลประเด็นสำคัญจากการศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและการศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบ จากขั้นตอนที่ 1 มาสรุปผล แล้วนำมาয়กร่างรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ

2. สร้างร่างรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ มาตรวจสอบความเหมาะสมด้วยวิธีการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญ ทั้งหมด 9 คน ปรับปรุงรูปแบบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้รูปแบบมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ

ผู้วิจัยได้ประเมินรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ผู้ประเมิน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพภาคตะวันออก จำนวน 25 คน จากจำนวน 25 โรงเรียน โดยใช้แบบประเมินรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) ค่า IOC ของข้อคำถามทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่าทุกข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้บริหารโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามใน

ภาคกลาง ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) โดยวิธีการของคูนบาค พบว่า แบบสอบถามด้านความถูกต้อง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.800 ด้านความเหมาะสม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.846 ด้านความเป็นไปได้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.825 ด้านความเป็นประโยชน์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.738 นำแบบประเมินเก็บข้อมูลรวบรวมได้ทั้งหมดจำนวนทั้งสิ้น 25 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100 ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ และภาพรวม

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่คาดหวังของการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังของบทบาทของโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามในการพัฒนาบุคลิกภาพผู้ให้บริการ โดยภาพรวม

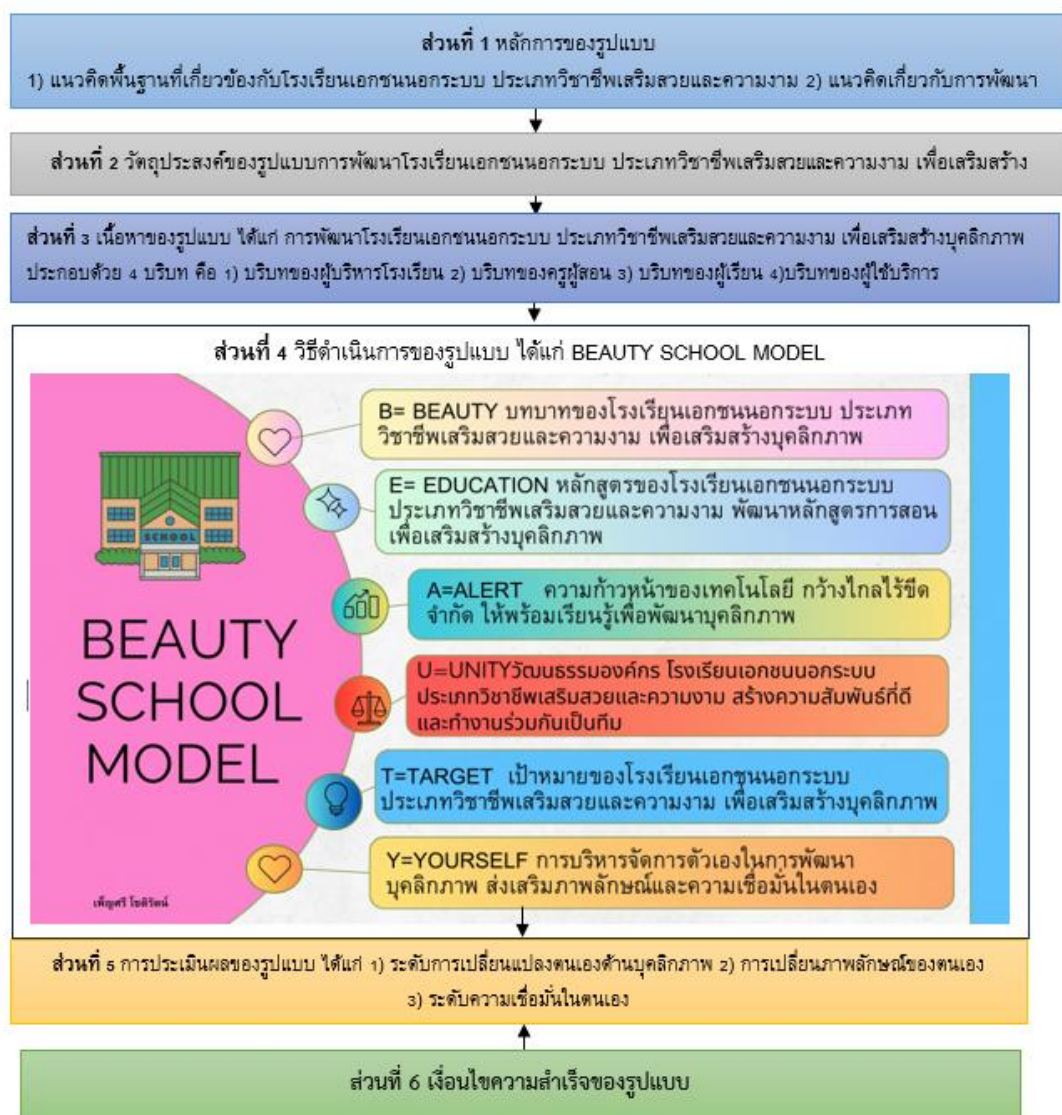
ที่	บทบาทของโรงเรียนในการพัฒนาบุคลิกภาพผู้ให้บริการ	สภาพปัจจุบัน (P) (n=234)			สภาพที่คาดหวัง (I) (n=234)			PNI _{modified}	อันดับ
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1	ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.97	0.39	มาก	4.51	0.50	มากที่สุด	0.14	2
2	ด้านการบริหารจัดการ	3.94	0.45	มาก	4.58	0.49	มากที่สุด	0.16	1
3	ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน	4.00	0.44	มาก	4.57	0.50	มากที่สุด	0.14	2
รวม		3.97	0.43	มาก	4.54	0.50	มากที่สุด	0.15	

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบันของบทบาทของโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทสถานเสริมสวยและความงามในการพัฒนาบุคลิกภาพผู้ให้บริการ โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณาแยกรายด้านพบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) และด้านการบริหารจัดการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) ตามลำดับ ส่วนสภาพที่คาดหวังของบทบาทของโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทสถานเสริมสวและ ความงามในการพัฒนาบุคลากรผู้ให้บริการ โดยภาพรวมมีความคาดหวัง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) เมื่อพิจารณาแยกรายด้านพบว่า ด้านที่มีสภาพที่คาดหวังมากที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$) รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมและการพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) และด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่า $PNI_{modified}$ พบว่า ด้านการบริหารจัดการ มีค่า $PNI_{modified}$ สูงที่สุด แสดงให้เห็นว่า เป็นด้านที่มีความต้องการให้มีการพัฒนาสูงที่สุดจากสภาพปฏิบัติงานในปัจจุบัน รองลงมาเป็นด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ตามลำดับ

2. ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลากร

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลสัมภาษณ์ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาทำการสังเคราะห์ข้อมูลสร้างรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลากร ดังนี้

ภาพที่ 1 รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงาม เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ

จากภาพที่ 1 มีองค์ประกอบ 6 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการของรูปแบบ ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ ส่วนที่ 3 เนื้อหาของรูปแบบ ได้แก่ การพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ ประกอบด้วย 4 บริบท คือ บริบทของผู้บริหารโรงเรียน บริบทของครูผู้สอน บริบทของผู้เรียน บริบทของผู้ใช้บริการ ส่วนที่ 4

วิธีดำเนินการของรูปแบบ ได้แก่ BEAUTY SCHOOL MODEL ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. B = BEAUTY คือ บทบาทของโรงเรียนในการส่งเสริมความงาม
2. E = EDUCATION คือ หลักสูตรเสริมความงาม
3. A = ALERT คือ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี
4. U = UNITY คือ วัฒนธรรมองค์กร
5. T = TARGET คือ เป้าหมายของโรงเรียน
6. Y = YOURSELF คือ การบริหารจัดการตัวเองในการพัฒนาบุคลิกภาพกับการส่งเสริมภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นในตนเอง

ส่วนที่ 5 การประเมินผลของรูปแบบ ได้แก่ ระดับการเปลี่ยนแปลงตนเองด้านบุคลิกภาพ การเปลี่ยนภาพลักษณ์ของตนเอง ระดับความเชื่อมั่นในตนเอง

ส่วนที่ 6 เจาะลึกความสำเร็จของรูปแบบ

3. ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพ เสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ

รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ ในภาพรวมมีความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.18, \sigma = 0.52$) มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.31, \sigma = 0.50$) มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28, \sigma = 0.54$) และมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.59, \sigma = 0.50$)

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังของการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ พบว่าสภาพปัจจุบันของ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาค่า $PNI_{modified}$ พบว่า ด้านการบริหารจัดการ มีค่า $PNI_{modified}$ สูงที่สุด แสดงให้เห็นว่าเป็นด้านที่มีความต้องการให้มีการพัฒนาสูงที่สุดจากสภาพปฏิบัติงานในปัจจุบัน รองลงมาเป็นด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมความงาม ควรมีการประเมินผลและให้คำติชมที่สร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาของนักเรียน และโรงเรียน หลักสูตรและเนื้อหาการสอน

ตอบโจทย์ความต้องการของตลาดงานในปัจจุบัน และโรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอนที่ทันสมัย โรงเรียนควรมีระบบการสนับสนุนและแนะนำที่ดีเมื่อนักเรียนพบปัญหา โรงเรียนมีการจัดการเรื่องการลงทะเบียนและการเงินที่ชัดเจนและเป็นธรรม มีการจัดการทรัพยากรเช่นอุปกรณ์และสถานที่เรียนที่ดี การสื่อสารระหว่างโรงเรียนและนักเรียนเป็นไปอย่างราบรื่น เสนอหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียนอย่างเหมาะสม โรงเรียนมีการจัดทำแผนการเรียนการสอนที่สนับสนุนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการให้คำปรึกษาและการสนับสนุนทางจิตใจเพื่อช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพและความมั่นใจในตนเองของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ รัตนสุวรรณ (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานของสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผลโดยภาพรวมมีองค์ความรู้่างหลากหลาย ทั้งด้านการขับเคลื่อนการจัดการศึกษา และด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเมธีรินทร์ รัตนภรณ์ และ นันทรัตน์ เจริญกุล (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารงานตามมาตรฐานคุณภาพโรงเรียนเอกชนนอกระบบของโรงเรียนกวดวิชาในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันในการบริหารงานโรงเรียนกวดวิชาอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชตามมาตรฐานสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่า อยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทวัฒน์ ชัยเลิศวราภักดิ์ (2563) ได้ทำการศึกษา วิจัยพบว่า ปัจจัยด้านคุณภาพการให้บริการบุคลิกภาพ และกระบวนการให้บริการ มีผลต่อภาพลักษณ์องค์กรด้านการให้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในสนามบินนานาชาติดอนเมือง

2. รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ มีองค์ประกอบ 6 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการของรูปแบบ ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ ส่วนที่ 3 เนื้อหาของรูปแบบ ได้แก่ การพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ ประกอบด้วย 4 บริบท คือ บริบทของผู้บริหารโรงเรียน บริบทของครูผู้สอน บริบทของผู้เรียน บริบทของผู้ใช้บริการ ส่วนที่ 4 วิธีดำเนินการของรูปแบบ ได้แก่ BEAUTY SCHOOL MODEL ส่วนที่ 5 การประเมินผลของรูปแบบ ได้แก่ ระดับการเปลี่ยนแปลงตนเองด้านบุคลิกภาพ การเปลี่ยนภาพลักษณ์ของตนเอง ระดับความเชื่อมั่นในตนเอง ส่วนที่ 6 เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการสร้างรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบ

ประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพในครั้งนี้ได้นำแนวคิดแนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงาม และแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพมาเป็นพื้นฐานในการสร้างเป็นรูปแบบเพื่อให้เกิดคุณภาพให้เป็นที่ไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ตามกรอบเนื้อหาและกระบวนการที่สร้างขึ้น รวมทั้งวัดและประเมินผลระดับการเปลี่ยนแปลงตนเองด้านบุคลิกภาพ การเปลี่ยนภาพลักษณ์ของตนเองระดับความเชื่อมั่นในตนเองให้เป็นตามสภาพจริง ซึ่งรูปแบบจะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องดำเนินงานตามเงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนบดี เพ็ชรน้อย, ทรงยศ แก้วมงคล และสมนึก การิเวท (2566) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร สู่ความเป็นเลิศ แบ่งออกมี 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย หลักการและวัตถุประสงค์ของแนวทาง ส่วนที่ 2 ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย องค์ประกอบ แนวทางแนวทางการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครสู่ความเป็นเลิศ ประกอบด้วย 7 แนวทาง 39 วิธีการ ส่วนที่ 3 เงื่อนไขความสำเร็จ และส่วนที่ 4 ผลรับจากการปฏิบัติตามของแนวทางการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร สู่ความเป็นเลิศ

3. ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ พบว่า รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ ในภาพรวมมีความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก และมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนารูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานจริงในยุคปัจจุบัน เมื่อพิจารณาพิจารณาถึงความถูกต้องและสอดคล้องกับนโยบายในระดับต่าง ๆ ทั้งระดับชาติและระดับหน่วยงานต้นสังกัดบริบทของโรงเรียนภายในองค์ประกอบแต่ละด้านนั้นพิจารณาจากความครอบคลุม องค์ประกอบการใช้ถ้อยคำ การจัดกลุ่มหรือลำดับความสำคัญของเนื้อหาในการดำเนินการตลอดจนความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติมีทรัพยากรที่เพียงพอในการส่งเสริมสนับสนุนให้การปฏิบัตินั้น ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนบดี เพ็ชรน้อย, ทรงยศ แก้วมงคล และสมนึก การิเวท (2566) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับ

ประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครสู่ความเป็นเลิศ มีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากงานวิจัยนี้ พบว่า รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ สามารถนำองค์ความรู้ไปสู่การพัฒนาได้ดังนี้ 1. บทบาทของโรงเรียนนอกระบบประเภทวิชาชีพ ถ่ายทอดความรู้ด้านทักษะพื้นฐานและทักษะขั้นสูงด้านวิชาชีพเสริมสวยและความงาม การฝึกฝนด้านการบริการลูกค้า ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนที่ทันสมัย ส่งเสริมการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง เสริมสร้างความมั่นใจและการพัฒนาบุคลิกภาพ มีการติดตามและประเมินผลการเรียนรู้ การสร้างแรงบันดาลใจและตัวอย่างที่ดี ผู้เรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพและสร้างรายได้ให้กับตนเอง โดยมีการใช้ soft power ในการส่งเสริมด้านเสริมสวยและความงามอย่างชัดเจน 2. เนื้อหาของหลักสูตร พัฒนาหลักสูตรการสอน รวมถึงกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่จะนำสู่การประกอบอาชีพ 3. การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อเป็นสื่อในการเชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน 4. การปลูกฝังจิตบริการ/มาตรฐานการให้บริการในแต่ละสาขาวิชาชีพ 5. การกำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงมาตรฐานวิชาชีพและคุณวิชาชีพ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพ ต้องมี 4 บริบท คือ บริบทของผู้บริหาร บริบทของครูผู้สอน บริบทของผู้เรียน และบริบทของผู้ใช้บริการที่จะต้องนำมาสู่การบูรณาการโดยใช้วิธีดำเนินการด้วยรูปแบบ BEAUTY SCHOOL MODEL ในการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเสริมสวยและความงามเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย 1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ ได้แก่ 1.1 สถานเสริมความงามหรือโรงเรียนเอกชนนอกระบบควรมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเนื้อหาการสอนและการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรเป็นสิ่งที่ผู้ไข้มองว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ การเน้นเรื่องนี้จึงควรให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่อง 1.2 การจัดการเรียนการสอน ควรให้ความสำคัญต่อการ

พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรที่เกี่ยวกับการเสริมบุคลิกภาพ เช่น การทำผม แต่งหน้า สักคิ้ว ตัดขนตา และการทำเล็บ เนื่องจากเป็นด้านที่ผู้เรียนเห็นว่ามีความน่าสนใจสูงสุดและส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความมั่นใจของพวกเขา 1.3 การบริหารจัดการและการพัฒนา ควรเน้นการพัฒนากระบวนการจัดการที่เอื้อต่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งการปรับปรุงระบบการประเมินและการสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนในทุกด้าน 1.4 การสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้ใช้บริการที่ได้รับบริการจากสถานเสริมความงามมักรู้สึกพึงพอใจกับภาพลักษณ์ของตนเอง ซึ่งแสดงถึงความสำเร็จในการเสริมบุคลิกภาพ นอกจากนี้ การเพิ่มความมั่นใจและทักษะในการเข้าสังคมควรได้รับการส่งเสริมมากขึ้น เนื่องจากมีผลต่อความสำเร็จในการใช้ชีวิตและการทำงานในสังคม 1.5 พัฒนาบุคลิกภาพทางสังคม การใช้บริการเหล่านี้ยังส่งผลต่อความมั่นใจในการเข้าสังคมและการแสดงออก ดังนั้น ควรส่งเสริมให้บริการเสริมความงามพัฒนาทักษะด้านนี้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพและความเชื่อมั่นในตนเองจากการใช้บริการสถานเสริมสวยและสถานความงาม: การศึกษาเปรียบเทียบระยะสั้นและระยะยาว ควรศึกษาผลกระทบของการใช้บริการเสริมความงามต่อภาพลักษณ์และความมั่นใจในตนเองในกลุ่มผู้ใช้บริการหลากหลายอาชีพ และศึกษาการพัฒนาบุคลิกภาพและทักษะทางสังคมผ่านบริการเสริมความงาม: การศึกษาในกลุ่มประชากรต่างช่วงวัย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561*. เรียกใช้เมื่อ 30 มกราคม 2568 จาก <https://www.shorturl.asia/HLYqJ>
- กิจจา บานชื่น. (2559). *การพัฒนาบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ชัยวัฒน์ วิชัยวงศ์ และทิพย์รัตน์ แสงเรืองรอบ. (2562). อิทธิพลของปัจจัยบุคลิกภาพ ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยความคุ้มค่าที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าในพื้นที่ธุรกิจกรุงเทพมหานคร ผ่านช่องทางออนไลน์ระหว่างโซเชียลคอมเมอร์ซกับอีคอมเมอร์ซ. *วารสารจันทร์เกษมสาร*, 25(1), 1-16.

ทัศนีย์ รัตนสุวรรณ. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานของสถานศึกษาเอกชนชั้น
พื้นฐานที่มีประสิทธิผล. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

ธนบดี เพ็ชรน้อย, ทรงยศ แก้วมงคล และสมนึก การีเวท. (2566). การบริหารโรงเรียนเอกชน
ระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครสู่ความเป็นเลิศ. *วารสารศิลปการจัดการ*,
7(2), 845-866.

ธัญญาภัทร์ เลิศจันทรางกูร. (2563). *เทคนิคการพัฒนาบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ซีเอ็ด.

นันทวัฒน์ ชัยเลิศวรภัทร. (2563). การศึกษาการสร้างคุณภาพการให้บริการ บุคลิกภาพ และ
กระบวนการให้บริการที่มีผลต่อภาพลักษณ์องค์กรด้านการให้บริการสายการบิน
ต้นทุนต่ำในสนามบินนานาชาติดอนเมือง. ใน *การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

เมธิรินทรา รัตนภรณ์ และนันทรัตน์ เจริญกุล. (2560). แนวทางการบริหารงานตามมาตรฐาน
คุณภาพโรงเรียนเอกชนนอกระบบของโรงเรียนกวดวิชาในอำเภอทุ่งสง จังหวัด
นครศรีธรรมราช. *วารสาร OJED*, 12(1), 611-623.

พัชรภรณ์ เกษะประกร. (2558). *กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เพื่อการบริหารเอกลักษณ์
ภาพลักษณ์และชื่อเสียงองค์กร*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน). (2566). *สคช. ร่วมมอบโล่ประกาศเกียรติคุณ
โรงเรียนเอกชนนอกระบบทั่วประเทศ จัดการศึกษาที่มีคุณภาพ*. เรียกใช้เมื่อ 30
มกราคม 2568 จาก <https://www.shorturl.asia/oD9kM>

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2567). *คู่มือการปฏิบัติงานด้านการส่งเสริม
สนับสนุน และกำกับดูแลการศึกษาเอกชน*. เรียกใช้เมื่อ 30 มกราคม 2568 จาก
<https://opec.go.th/download/detail/24>

อภิรดี ระวีโรจน์. (2562). บุคลิกภาพเขาวนิจิตอัจฉริยะที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของ
พนักงานตำแหน่งเจ้าหน้าที่ดูแลลูกค้าธนาคารพาณิชย์. ใน *วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กร*. สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์.

Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample size for Research
Activities. *Education and Psychological Measurement*. 30(3), 607-610.